

Měla panna, měla pána

Šlapeto

1. Měla panna, měla pána,
byla do něj udělána
a vše, co ten pán chtěl na ní,
vše mu dala bez váhání.

Jednou, když se z rande ulil,
přistihla ho, jak se tulil,
ta panna se naštvala
a takto jemu napsala:

R: Podívej, `s mě miláčku k srdci nepřirost
Ty mě vynechej, já mám Tě víc než dost.
To je tím, žes ten mladej květ jen tak pro radost
krutě utrhnul a zničil mou mladost.

Snížek napadal na tu cestičku,
cos mě vodíval po ní k lesíčku.
Podívej, `s mě miláčku k srdci nepřirost
Ty mě vynechej, já mám Tě víc než dost.

2. Jak ten pán si dopis přečet,
začal hned jak dítě brečet,
a že to byl čupr blondák,
sed a napsal korespondák:
Dej si, holka, dej si majzla,
tys mi srdce z těla čmajzla,
jak nepřideš ve středu,
tak just si něco provedu.

R: Podívej...

3. Šest vagónů s tendrem jelo
přes to jeho mladý tělo
a když tam pak kómis zašla
jenom půlku z něho našla.
Když nesli to tělo domu,
pozvali tu pannu k tomu
a ta panna urputná
pronesla slova ukrutná:

R: Podívej, `s mě miláčku k srdci nepřirost
já Tě vidim půl a mám Tě víc než dost.
To je tím, žes ten mladej květ jen tak pro radost
krutě utrhnul a zničil mou mladost.
Louka zelená, neposečená
na tý louce jen já jsem byla tvá.
Podívej, `s mě miláčku k srdci nepřirost
já Tě vidim půl a mám Tě víc než dost.